

עת"א 20614/11/15 - פלוני נגד מדינת ישראל - שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עת"א 20614-11-15 פלוני (אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

בפני	כב' השופט גד גדעון
עותרים	פלוני (אסיר) ע"י ב"כ עוה"ד נועם בונדר
נגד	
משיבים	מדינת ישראל - שרות בתי הסוהר ע"י ב"כ עוה"ד מיכל זוזוט

פסק דין

עתירה שעניינה איזוקו של העותר המאושפז כעת בבי"ח "שערי מנשה".

העותר הואשם ברצח אחיו. לאחר שהתקבלה חוות דעת פסיכיאטרית בעניין אין מחלוקת שהוא אינו כשיר לעמוד לדין על רקע מחלת נפש - סכיזופרניה, בה הוא לוקה, וכי גם בעת ביצוע העבירה לכאורה לא היה אחראי בשל כך.

המשיבה גם הסכימה להפסקת בירור האשמה אך בשלב זה שוקלת הסנגוריה להמשיך את ההליך העיקרי ולברר את האשמה.

יצוין, כי ביום 26.10.15, נדחתה עתירה קודמת של העותר - עת"א 42080-10-15, אשר כוונה נגד הצבת שמירה על העותר בביה"ח.

במסגרת כתב העתירה הקודמת התייחס ב"כ העותר לאיזוק העותר, ובעת מתן פסק הדין באותה עתירה הובן כי העתירה מתייחסת גם לעניין האיזוק, ומתוך נקודת מבט זו נדחתה העתירה כולה, בעיקר מתוך העדפת השיקול של מניעת סכנה לשלום הציבור, לרבות המאושפזים בביה"ח וחברי הסגל הרפואי.

במהלך הדיון היום התברר כי בעת שהוגשה העתירה הקודמת לא היה העותר אזוק, וכי ב"כ העותר לא כיוון את העתירה לנקודה זו.

לטענת ב"כ העותר, אין צורך באיזוקו של העותר, משום שמסוכנותו אינה מחייבת זאת, וכן טוען כי האיזוק פוגע בעבודת הצוות הרפואי ובבדיקתו של העותר בתנאי הסתכלות, וכן עלול להרע את מצבו של העותר.

המשיבה טענה בין היתר, כי ההחלטה לאזוק את העותר התקבלה כדין בהתאם לנוהל הביטחון 01-6006, שענינו בין היתר אבטחת אסירים בעת אשפוז, וכן בהתאם להוראת סעיף 11 ולפקודת הנציבות שעניינה כבילת אסירים במקומות ציבוריים.

לתשובת המשיבה צורפה התייחסות כתובה של מפקד בית המעצר אוהלי קידר, אשר באחריותו מוחזק העותר. ובמסגרת התייחסות הכתובה נאמר, בין היתר: "... ככלל, אסיר אשר מידת מסוכנות מוגדרת כרמה א' ייכבל... עם אשפוז העצור ותחת אחריות שב"ס, צוות הרפואי ביקש לא לכבול אותו מטעמי פגיעה והפרעה לתהליך ההסתכלות שלו בבית חולים... בתאריך 6.11.2015 ולאחר בדיקה מול הצוות הרפואי ומנהל המחלקה ולאחר הבנה כי תהליך ההסתכלות הסתיים וכי כבילתו לא תפגע יותר בתהליך ההסתכלות ובתיאום עם הצוות הרפואי, העצור נכבל ברגליו".

המשיבה חזרה וטענה כי אין מנוס מאיזוקו של העותר בשלב זה נוכח מסוכנותו.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, סבורני כי אין לקבל את העתירה.

כמפורט בפסק הדין מיום 26.10.15, השיקול המרכזי במסגרת הדיון במחלוקת, הינו לדעתי, הפחתת הסכנה לציבור, ובכלל זה המאושפזים בבית"ח וחברי הסגל הרפואי בו, מצד העותר. מסוכנותו הלכאורית של העותר הינה לסברתי גבוהה ביותר, והיא נלמדת הן מרציחת אחיו לכאורה, והן ממצבו הפסיכיאטרי, כפי שהשתקף בחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוצגה במסגרת הדיון בעתירה הקודמת.

יש לזכור, כי השב"ס הוא הנושא באחריות לאבטחת העותר, גם כאשר הוא מאושפז בבית"ח.

החלטת המשיבה התקבלה כדין, תוך הפעלת שיקול דעת ובחינה עניינית של הסוגיה, ואינה לוקה בשרירות או בשיקולים זרים, ונוכח האמור לעיל לעניין מסוכנותו הלכאורית של העותר, אינני סבור כי החלטה זו לוקה בחוסר סבירות או בחוסר מידתיות.

לפיכך, נדחית העתירה.

יוער, כי ככל שבית"ח נתקל בקושי נוכח תנאי האבטחה, הרי שפתוחה לפניו הדרך לזמן דיון בתנאי האבטחה בפני "פורום הכרעות מחוזי", או "פורום הכרעות נציבות", בהתאם להוראות ס"ק 4.4.

ו-4.ה לפקודת הנציבות 04.15.01 "כבילת אסיר במקום ציבורי", המורים:

ד. פורום הכרעות מחוזי - סממ"ז וקצין אג"ם מחוזי וקצין רפואה מחוזי. רשאי סממ"ז וקצין אג"ם מחוזי על פי שיקול דעתו, לצרף גורם פיקודי/מקצועי נוסף לשם גיבוש החלטה.

מנהל בית חולים או סגנו, אשר יכריעו בעת מחלוקת בין הצוות הרפואי בבית החולים לבין הסוהרים.

ה. פורום הכרעות נציבותי - רח"ט הבטחון ובהיעדרו רמ"ח אבטחה, קרפ"ר ובהיעדרו נציג רפואי בכיר מטעמו.

מנהל בית חולים או סגנו אשר יכריעו בעת מחלוקת בין הצוות הרפואי בבית חולים לבין הסוהרים".

לענין זה ר' גם הוראות נוהל "בדיקה אמבולטורית והסתכלות רפואית לנבדקים מאובטחי גורמים בטחוניים" אשר הוזכר בפסק הדין בעתירה הקודמת.

יוער עוד, כי בענייננו עומדים בחזקת נכונות גם דברי מפקד בית המעצר שצוטטו לעיל ולפיהם כבילת העותר נעשתה לאחר בדיקה מול הצוות הרפואי ומנהל המחלקה ובתיאום עם הצוות הרפואי.

בהמשך לאמור בענין זה בפסק הדין בעתירה הקודמת, מוצע כי תיערך בדיקה מדי מספר ימים, תוך היוועצות בצוות ביה"ח, ובמידת האפשר ייערכו שינויים באמצעי הבטחון הננקטים ביחס לעותר, באופן שיקלו על העותר עצמו ועל עבודת הצוות הרפואי. מוצע גם לבחון את האפשרות להעביר את העותר למוסד רפואי אחר, אשר בו תקשה האבטחה פחות על העותר ועל עבודת הצוות הרפואי.

ניתן והודע היום ל' חשוון תשע"ו, 12/11/2015 במעמד הנוכחים.